

REDACTIUNEA:

— CERNĂUȚI —

strada Treimeii Nr. 12 L,
unde sînt a se trimite tot
felul de scrisori și articole.

Epistole nefrancate nu se
primesc.

LUPTA

ABONAMENTELE:

Un an 2.— cor.

Jumătate de an . 1.— „

Un număr . . . 14 bani

Apare:

in infia Duminică a fie-
cărei luni.

Organu partidului social-democrat muncitoresc din Bucovina.

„Muncitori din toate țările, uniți-vă !

Cătră tovarășii de partid și sindicate !

Conform statutului de organizare convoacă execu-
tiva țării

Conferința anuală a partidului

pe zilele de 1. și 2. Octombrie st. n. în Cernăuți. Ca
ordinea desbaterilor se propune: 1. Constituirea. 2. Ra-
porturile: a) a secretarului; b) a casierului; c) a ad-
ministratoșilor foilor; d) a controalei. 3. Revițiunea
statutului organic. 4. Alegeri noi. 5. Raporturile:
a) a deputatului parlamentar; b) a redactorilor; c) a
delegațiunii la congresul partidului. 6. Chestii eventuale.

Inceputul oarele 8 seara 1. Oct.

Drept a lua parte la această conferință au numai
acei tovarășii, cari sunt aleși ca delegați conform § 18
al statutului din partea unei organizațiuni locale și
plătesc cotizația de partid, adică au cărțile de membru
în culoarea roșie.

Executiva partid. socialdem. muncitoresc.

Conferința anuală a sindicatelor (to- vărășiiilor de breaslă)

se convoacă de Comisia generală a sindicatelor din
Bucovina pe ziua de 3. Oct. st. n. 8 oare i. a.
Ordinea zilei: 1. Constituirea; 2. Raporturile. 3. Orga-
nizarea; 4. Alegerile; 4. Chestii eventuale.

Amîndouă conferințe vor avea loc în Casa Munci-
torilor.

Lărgirea dreptului de glăsuire pentru sfatul țării.

Proiectul (planul) după care ar avea să se aleagă
pe viitor deputații pentru dieta (sfatul) țării este deja
gata și primit în comisia care era însărcinată cu pregă-
tirea acestei legi noi.

În dietă ar avea după proiectul acesta să între 59
de deputați. Metropolitul gr.-or. și rectorul universității
din Cernăuți fără să fie aleși, ear ceilalți 57 prin ale-
gere; și anume: 13 aleși de proprietarii mari (boieri);
3 de camera negustorilor; 25 aleși de locuitorii comu-
nelor, și anume de acei bărbați, cari au ajuns la vîrsta
de 24 de ani, plătesc cel puțin 2 cor. bir direct și au
drept de alegere pentru consiliul comunal; în sfîrșit 16
aleși prin glăsuire obștească (vot universal) de toți
cetățenii de gen bărbatesc: și acei cari au ales deja în
colegiile lor, cit și acei cari nu plătesc nici un fel de

bir, locuesc însă cel puțin 6 luni într'una și aceiași
comună și au trecut deja vîrsta de 24 ani.

Ca deputat poate fi ales numai un cetățean austriac,
care are drept să aleagă el însuși, a ajuns vîrsta de
30 ani și nu este mărginit în drepturile sale de ce-
tățean.

Alegerile se fac în colegii deosebite, amintite mai
sus, însă despărțite pe națiuni. Astfel aleg de pildă
Romîni în colegiul comunelor 10 deputați, în colegiul
votului universal (glăsuire obștească) 5 deputați; Rutenii
iarăși 10 și 5; Nemții 4 și 3; Ovreei 1 și 2; iar Po-
lonezii 1 (în colegiul votului universal).

Pentru orașul Cernăuți nu există alt vot decît cel
universal și anume aleg toți Romîni din Cernăuți un
deputat, tot așa Nemții, Rutenii, Polonezii și Ovreei
iar cite unul.

Îndată ce se va întruni dieta țării, legea asta are
să fie dezbătută și hotărîtă și dacă va fi ea întărită de
guvern, la anul viitor alegerile în dietă se vor face
deja pe temelia acestei legi.

Se înțelege că noi muncitori nu ne putem mulțami
cu drepturi așa de mărginite cum le dă nouă proiectul
acesta.

Noi nu înțelegem de ce nu s'a făcut ceea ce e
bun pentru Cernăuți, adică votul universal și egal,
pentru țara întregă și nu numai pentru bărbați dar
și pentru femei, noi nu înțelegem, cu ce drept să între
în dietă oameni cari nu sunt aleși, nici cu ce drept
să capete boierii cari sînt o mină de oameni și să
hrănesc din munca muncitorilor 13 deputați.

Vom lupta deci și mai departe pentru aceia lege
pe care am cerut-o oricînd: votul universal,
egal direct și secret pentru bărbați și
femei.

Dar de altă parte nu vrem să împiedicăm intro-
ducerea acestei legi, fiind că ea totuși înseamnă un
paș înainte, de unde vom putea urma mai departe cu
lupta noastră pentru dreptul egal.

Repetăm încă odată aceia, ce am zis în cel de pe
urmă număr al „Luptei“: introducerea castrului na-
țional, adică alegerile făcute pentru fiecare națiune
deosebit, îl întîmpinăm cu bucurie. Putință de a ne
măsura în lupta electorală cu ciocoi și stăpînii ai
însăși națiunii noastre, de cari avem destui și prea
destui, ni este bine-venită.

Punem însă o condiție; că alegerile să se facă în
mod secret (tainic) adică prin buletine (fedule) de
același fel și oficioase, căci cele private, între-
buințate de pildă la alegerile comunale, reduc taina
alegerii la nul.

Grăbească deci deputații dietei cu hotărîrea acesteia
legi, căci nerăbdarea poporului muncitor nedreptățit
crește mireu.

Lupta uriașă între capital și muncă în Suedia.

Lupta uriașă care în timpul de față se poartă în Suedia între stăpînii fabricanți și lucrători a pus lumea întreagă în uimire. În țara numită au depus înainte de 6 săptămîni 300 mii de lucrători de tot felul de bresle lucrul și au avut prilejul să privească la hăzlia dar zadarnica încercare a gheșefarilor, baronilor și chiar fiilor de miniștri, de a înlocui pe muncitori. Li puteai vedea pe coconășii aceștia de întîia dată în viața lor lucrînd, nu din dragoste la lucru, ci de nevoie și din ură față de lucrători.

Ce a împins pe lucrători la depunerea lucrului.

Lucrătorii din Suedia sunt oameni deștepți și luminați și au cunoscut deja de demult, că numai unirea frățească îi poate scuti de exploatarea (jăfuirea) stăpînilor. Ei începură deci să se organizeze. În anul 1900 numărau organizațiile lor 37 mii 828 de lucrători organizați. În anul 1907 a fost crescut numărul lor la 186 mii 226, iar în luna August 1908 erau înscrși în organizațiile (sindicatetele) muncitorești deja 260 de mii de lucrători. Fiind țara Suedia o țară mică asta înseamnă, că partea cea mai mare a muncitorilor era deja unită la luptă împotriva stăpînilor fabricanți.

Cu ajutorul organizației dobîndiseră lucrătorii din Suedia cu timpul simbrii mai bune, scurtări a vremii de lucru și alte îmbunătățiri cari li ușurau traiul lor greu. Asta, vezi bine, tare nu li plăcea stăpînilor fabricanți și boieri. Ei să unirà și ei întră olaltă și încercară să silească pe lucrători să facă tot lucrul pe cum era înainte, cu plată mică și muncă fără odihnă. Lucrătorii însă nu se dădeau iar înjugați și din ciudă și cu scopul de a-i ingenunchia prin foame, alungară stăpînii 80 de mii de muncitori din lucru.

Însă îngînfășii stăpîni se înșelară amar.

Puterea înfrățirii.

Celor 80 mii de lucrători aruncați pe drumuri li sar de ajutor alți 200 de mii lucrători suedezi, cari cu toții hotărăsc a nu lucra, pînă cei 80 mii nu vor fi primiți în lucru fără scădere de simbrie sau urcarea vremii de muncă. Dar nu numai lucrătorii băștinași din Suedia, chiar muncitorii deștepți din toate țările de pe pămînt cunoscură însemnarea acestei lupte pentru muncitorimea întreagă și li dădură mîna de ajutor cît puteau. Spre a susține pe lucrătorii din Suedia trimiseră îndată și trimiți și azi muncitorii organizați din feluritele țări ajutor bănesc fraților lor din Suedia. Numai cei din Germania au trimis pesta $\frac{1}{2}$ de milion de coroane, cei din Norvegia 40 mii pe săptămînă, cei din Danemarca 200 mii cor., cei din Austria peste 50 mii, cei din Ungaria 30 mii și chiar cei din Cernăuți au adunat și ei în semn de solidaritate 110 coroane și li au trimis în Suedia. Dar și lucrătorii din America, Australia, Franca, Belgia, Helveția, Italia, Rusia ș. a. și-au făcut datorința după cît li-au dat mîna și au putut. Ostașii din Suedia, pedestrii și marinarii, toți cei muncitori băgați în uniformă, și ei au trimis de pe corăbiile și din casarmele lor bani de ajutor pentru frații lor aruncați afară din fabrici. Însă lucru și mai frumos este, că însuși țărani din Suedia dau sprijin greviștilor, aducînd de-ale mîncării.

Astfel toți cei ce urăsc capitalismul sunt plini de însuflețire și nădejde, că munca înfrățită va birui pe ciocoi și stăpînii fabricanți.

Lupta asta din Suedia se poartă cu o linește rară, și pînă azi, cu toate că au trecut 6 săptămîni de grevă,

nu s'a întîmplat nici o vărsare de sînge. Lucrătorii au pus, ei însuși, din mijlocul lor pazători, ca să nu beie nimeni nici un fel de băutură. Astfel fiind trezi ei și-au păstrat mîntea și judecata lor și au priceput că arma grevei (a ștraicului) lineștite este mai puternică decît acea tăietoare. Și chiar acum pe vremea grevei numărul celor organizați sporește fără încetare.

Însă trebuie să recunoaștem, că poporul suedez e unul dintre cele mai culte și școlite popoare de pe pămînt. La dinșii nici nu se află unul care n'ar putea ceti și scrie.

Vedem din toate cele zise aici, că în cultura, trezia și înfrățirea muncitorilor zace chizeșia pentru dezrobirea lor din cătușile capitalismului.

Suntem încredințați că frații noștri din Suedia vor birui în lupta lor grea, și învingînd vor da o lecție bună capitaliștilor asupritori din toată lumea dar și o pildă bună pentru frații lor de muncă din cele lalte țări, căci numai luptînd vei dobîndi drepturile tale!

„Popi și preoți“.

(La adresa foaei „Dreptate“.)

Cunoscînd pe unii domni din jurul foaei „Dreptatea“ personal, m'am mirat mult, cînd am citit articolul, care se ocupă de reflecțiunile din „Lupta“ sub titlul de „Popi și preoți“, însă și de persoana mea, provocîndu-mă astfel la un răspuns personal.

Eram anume încredințat, că „Dreptatea“ luptă și ea în însuși interesul stărei preoțești încontra „popilor“ și nu m'am așteptat deci să dau în tabăra ei de unul cu musca pe căciulă.

Totuși a făcut „Dreptatea“ bine, că a retipărit cuvînt după cuvînt acele zise de „Lupta“. Căci tocmai din acele scrise acolo oricine poate judeca că noi nu avem intenția a jigni cîntea întregii stări preoțești — cum dorește să dovedească „Dreptatea“, ce dincontra, să arătăm ca alta este „preotul“ și alta „popa“.

Asta cu atît mai mult suntem datori să o facem, pe vreme ce se știe, că partidul socialdemocrat numără între membrii săi cei mai ageri și pe mai mulți preoți activi.

Cum se pare, „Dreptatea“ ar dori să dovedească, că la noi în Bucovina nu există nici „partid clerical român“ nici „popi“ și ea ne provoacă deci să arătăm contrarul.

Oare cine este atunci partidul creștin-social român din Bucovina cărui aparțin mai multe sute de preoți romîni?! Partidul acesta este afiliat celui mai mișelesc partid din lume, partidului iezuiților creștini-sociali din Viena, și nu se poate deci nimeni îndoi, că aceia ce este morala și principiile acestui partid, trebuie să fie și morala acelor afiliați lui. Și fiind că „Dreptatea“ cere dovezi, că „popii“ respîdesc crezania, „că voința lui D-zeu este, ca nevoile amare să se îngămădească asupra muncitorilor“, trăducem aici din „Tiroler Volksbote“, foaie scrisă de popii creștini-sociali, o predică morală la adresa muncitorilor, care sună ca o blasfemie și dovedește cu cea mai mare claritate, că pentru popii creștini-sociali fabricanții Idel Šmil și Jancu Flondor nu sunt exploatători ci „slujbași de ale lui D-zcu“, înaintea cărora muncitorul trebuie să-și plece smerit capul, fie munca cît de grea și plata cît de rea. Iată ce zice „Tiroler Volksbote“:

„Dragă muncitorule, adevăratul tău stăpîn ce-ți dă de lucru, nu este fabricantul, ci bunul D-zeu; de

dragul lui tu trebuie să faci ori ce lucru. D-zeu este și acela care îți plătește simbria, fabricantul este numai slujbașul lui D-zeu. Plata lumescă este numai un fel de avans (forșus), suma întreagă o ai în credit la D-zeu. Adevărata, vecinica și frumoasa simbria o păstrează D-zeu pentru viața cea de veci... Purlind o astfel de sarcină, orice socoteală îți pare ușoară, orice muncă dulce, și cu toate că lucrătorul muncește din greu inima lui este plină de mulțumire. Căci el se simte, lucrând pentru D-zeu, mai bogat decât cei mai bogați gheșeftari și știe bine, că se pare numai că ar fi nevoieș.

Intreb acuma pe domnii dela „Dreptatea“ cum să numim pe acești preoți ce propovăduiesc astfel de învățături în folosul vițelului de aur și ce se zicem la acei preoți romini, cari sau făcut tovarășii acestori mișei iezuiți?!

Și dacă vorbește „Dreptatea“ de acei preoți, cari sau purtat la alegerile trecute în mod cinstit și au votat pentru candidatul muncitorilor, atunci iar faptul citat de însăși „Dreptatea“, că domnul Saghin a votat pentru vițelul de aur și faptul, că preotul creștin-social romin din Banila Stefanovici a numit din pragul altarului toți cei ce au votat în Cernăuț pentru candidatul muncitorilor „batiari“ — atunci faptele aceste dovedesc, că există între preoții romini oameni, pentru cari numele de „popă“ este încă prea bun. Vorbind deci de „popi“ Lupta s'a gândit la preoți de soiul acesta. Apărându-i „Dreptatea“ se declară însăși de organ popesc și nu preoțesc.

Ce privește însă „traul din taxele lucrătorilor“ nu știu ori de tocmai domnilor preoți de soiul celuia ce a scris articolul din „Dreptatea“ i se li sede bine a vorbi de ele.

Vaetul sătenilor asupra taxelor nemiloase la cari îi supun unii „urmași alui Christos“ nu a încetat încă în Bucovina și putem servi la orice moment cu cazuri concrete. Purtarea domnilor dela „Dreptatea“ va deștepta și mai mult pe muncitorii.

Nu pot deși alta decât să li mulțumesc pentru sinceritatea cu care declară pentru viitor luptă muncitorilor și deci sprijin mamonului și sfîrșesc cu cuvintele lui Christos față de Iuda: „Ce ai să faci, fă degrabă“.

G. Grigorovici.

Mintuitorul neamului românesc.

Cită gălăgie și huiet au mai făcut domnii cei dela „Patria“ și „Gazeta țaranului“ cînd, imblind să-și găsească voevod vrednic pentru noul partid creștin-social, au dat în fine de vechiul vrășmaș al partidului țărănesc, de vestitul boier din Storojineți Iancu Flondor.

Și drept că au dat de unul din cei mai vrednici ca cîrmuitor pentru un partid atît de nemilos față de poporul nevoieș cum îi partidul creștinilor-sociali, să-mîntă scîrnăvă adusă de iezuiți străini și la noi în nenorocita noastră țară, ca să robească iar pe muncitorii și țărani. Te prinde scîrba cînd vezi niște sate de țărani mîndri rominești, cari sunt bucuroși că au scăpat de boierescul, cum se înjugă — orbiți cum sunt de popi răutăcioși și proroci plătiți minciunoși — de iznou la jugul boierilor.

Nu putem crede că țărani, a căror nume adese vedem subscrise pe telegramele de laudă la adresa unui boier dușman țaranilor romini cum e Iancu Flondor, știu ce batjocură se face astfel cu numele lor cinstit.

Căci pe vreme ce unii țărani se dau de credințioasele slugi ai acestui boier, alți țărani romini în aceiași vreme se tînguiesc în jalbe pline de amărăciune împotriva apăsărilor și chinurilor suferite de același boier.

Oare's orbi țărani că nu cunosc ei în trebile acestea vechea șiritenie boierească, care caută să se împace cu o parte de țărani, ca să poată și mai bine jupi rămășița?!

Nu știu țărani romini din ținuturile Rădăuțului, a Sucevei și Cîmpulungului că nu trece o zi ca să nu verse familia întrege de țărani din Storojineți lacrimi amare din pricina aceluși vestit cavaler de Flondor?! Nu știu ei, că satul Storojinețului n'are nici un petec de pădure sau pămînt comunal, fiind prădat de strămoșii aceluiași Flondor cu desevărsire de ori ce pămînturi obștești? Nu știu ei că de cînd s'au făcut boierul Flondor stăpin peste pădurile din Rușii-și Vatra-Moldavei, oamenii nu mai agonisesc cum au agonisit, fiind plata la Flondor cu mult mai rea decât cum a fost la ovrei? Dar el mai are gust să minince și pădurea Laura din Vicov.

Nu știu țărani munteni, că boierul Iancu Flondor, ceilalți boieri și întregul partid creștin-social nu lasă ca se între grîne bune și pine efină din România la noi în țară?

Nu știu ei că le doare pe țărani din Storojineți cari știu toate acestea și suferă greu din partea boierului, cînd văd ei, că frații lor de muncă și singe din alte părți se închină înaintea celui ce le îngenunche?

Acelor ce nu o știu li zicem, iar acelor ce o știu și totuși sunt prietenii boierului li zicem că este rușine pentru țărani cinstiți a se da amăgiți de ciocoi.

Iată-vă o pildă din vremea mai nouă cum se poartă boierul Flondor cu țărani romini din Storojineți:

Gospodarii Nicolai Hara g a, Ilie Hara g a, George Stusar, Ioan Bostan, Petre Bucatar și Dumitru Tomiuc întrebuițau din vechime un drum care duce la ogoarele lor și cele ale boierului și știut era, că drumul acesta era obștesc. Deodată a căpătat boierul gust să fugărescă pe gospodarii din ogoarele lor și nevoind ei să-i vindă pămîntul pe preț de batjocură, dl. Flondor an închiș drumul zicînd că-i a lui. De geaba era rugămîntea gospodarilor, că drumul care l-a făcut boierul în schimb prin alt loc să fie declarat de drum obștesc cum a fost drumul cel vechiu. Boierul Flondor a așezat la drumul vechiu străjeri cu puștele încărcate gata să împuște în țărani romini dacă vor trece la ogoarele lor, iar drumul cel nou a rămas drum particular al boierului, ca să poată sili astfel pe țărani să-i vindă ogoarele. Țărani năcăjiți au venit pe la tov. Grigorovici să-i sfătuiască, știind că numai la partidul muncitorilor este scut pentru acei asupriți și nu la acel creștin-social, acui cîrmuitor este Iancu Flondor.

Tov. Grigorovici i-a condus cu petiția lor la președintele și comitetul țării, astfel că boierul Flondor este acuma nevoit să facă rînduială cu cererea țaranilor, căci și judecătoria din Storojineți a hotărît că drumul este obștesc.

Și totuși gospodarii n'au cerut alta, decât că drumul cel nou să fie obștesc cum au fost cel vechiu.

Vede deci lumea ce inimă bună are boierul Flondor pentru țărani de neamul românesc.

Dar domnii creștin-sociali să poartă pelingă toate cu prilejul acesta față de tov. Grigorovici, care ca deputat cinstit și-a făcut datorința și a apărut pe țărani, mișelește cum nu se mai poate.

Învățătorul Chisanovici din Cernăuți înjură și batjocurește în fițuica lui de foaie nemțească „Wahrheit“ pentru fapta asta pe dep. Grigorovici și încă își face haz din năcazul țărănilor, zicînd că boierul Flondor „are o inimă caldă pentru neamul său“.

Am vrea să știm ce ar fi făcut dl. Chisanovici cu țărăni dacă or fi venit cu jalba la el. Poate că i-ar fi aruncat afară sau i-ar fi trînis să sărute minile stăpînului său lăncu Flondor.

Aceste vremi însă au trecut, azi lumea știe că boierii nu sunt binefăcători ci lipitori pe trupul țărănilor și degeaba încearcă creștinii-sociali să li întunece mințile.

Boierul Flondor, voevodul creștinilor-sociali este mintuitorul neamului — însă nu a neamului românesc ci al celui ciocoiesc.

De la stațiile căilor ferate.

Cernăuți. Dl. Warterasiewicz, inspectorul superior la căile ferate, a aflat de bine se viziteze în ziua de 23. August atelierile și hala de încălzit a gării Cernăuți, a fost însă primit de lucrători cu o răceală meritată. D-lui are anume obiceiul sălbatic a înjura pe muncitori, par-că ar fi scăpat eri din pădure: cuvinte ca „prost“, „măgar“, „balvan“, „marș psia krew“ ș. a. sînt vecinic pe limba lui și sunt mulți oameni, cari din pricina asta îl socot de smintit. Ar face bine dl. consilier Tschiggfrey să puie un capăt acestei purtări brutale a d-lui Warterasiewicz, căci altfel vor fi lucrătorii nevoiți să-și găsească singur rînd. Destul muncesc ei din greu pe un sălar de ris, dar să se lese încă și batjocuriți asta este prea mult și nimeni nu-i dator se rabde la astfel de tratare grosolană.

Ițani. Ni se vestește din Ițani, că dl. viceșef Zdanowicz se poartă față de curățătorii claselor într'un mod neobicit de asupritor. Pentru domnul acesta muncitorii de categoria aceasta uu sunt destul de năcăjiți, el le pune, după ce au sfârșit ei lucrul lor obligat, se spele în fiecare Simbătă încă și peronul. Pînă acuma lucrul acesta îl făceau femei deosebite fiind ajutate de servitori și reforma asta a domnului Zdanowicz este cu atît mai mult împotriva lezei, încît lucrătorii aceștia sunt siliți să muncească peste vremea amăsurată și nu sunt supraplătiți pentru aceasta cu nici un ban. Sub dl. Zdanowicz s'a desființat și obiceiul, după care curățătorii de clase lucrau Duminica numai pînă la oarele 2 d. amiază, cu toate că erau plătiți pentru ziua întreagă. Vedem deci că aste toate sunt niște samovolnicii a domnului Zdanowicz și tare trist, că el este ajutorat în asuprirea lui și de un muncitor, Marcu Moskwî, care crede că dacă are titlul de „Ober“ atunci trebuie să fie cu călîii nu cu frații săi de muncă. O astfel de purtare este o rușine pentru un lucrător cinstit. E timp că lucrătorii din Ițani să se deștepte și să între cu toții în organizația lor, căci numai o organizație puternică poate să-i scutească de astfel de apăsări! La organizație deci!

Hliboca. O întrunire a muncitorilor de la căile ferate a avut loc Duminică în 30. August st. n. în Hliboca. Au vorbit în adunarea aceasta despre cererile lucrătorilor de rînd pentru îngrijirea liniei și despre scopul organizației și a partidului social-democrat tovarășii Hlavacek, tov. Bezpalko și tov. dep. Grigorovici. Intrunirea a fost cercetată de foarte mulți lucrători din împrejurimea Hlibocei și fiind îndrumările date de susnumiții tovarășii de ei bine primite, avem nădejdea, că înscriindu-se în organizația lor,

ei vor lupta de acuma pentru drepturile lor așa cum se cuvine unor muncitori, și nu vor cerși, ca niște robi cu capul plecat.

Descoperirea polului nord. Nu de mult au sosit doi Americani din călătoria lor spre locul cel mai în spre miază-noapte a pămîntului unde 6 luni e noapte 6 ziua și pe care carturarii îl numesc „polul nord“. Acest pol pînă acuma încă n'a fost călcat de piciorul omenesc. Acuma deodată el a fost descoperit și de D-rul Cook în ziua de 21 Aprilie 1908 cit și de învățătorul Peary, un alt american, în ziua de 6. Aprilie 1909. Cit de greu e de străbătut în părțile cele, acoperite vecinic de zăpadă și ghiață putem cunoaște din aceia, că amîndoi cercetorii de abia acuma au putut sosi din călătoria lor îndărît în părțile locuite de noi. Călătoria asta periculoasă s'a putut face numai cu sănii trase de cîni deosebiți și cu ajutorul eschimoșilor, unui popor care trăiește în părțile despre miază-noapte. Din 26 cîni cu care a pornit D-rul Cook spre polul nord numai cu 12 a ajuns acolo, ceilalți i-au servit de hrană în vremea călătoriei. Toată lumea e plină de mirare asupra faptelor îndrăznețe ale acestor doi bărbați, a căror nume va rămîne neperitor. Polul sud (miază-zi) pînă azi încă nu-i descoperit.

Rugăm pe toți abonații noștri, să binevoiască a plăti abonamentul, în caz contrar vom fi siliți să sistăm cu trimiterea gazetei.

Advocatul

Dr. Emilian Slușanschi

și-a deschis

Cancelaria în Storojineț

în casa d-lui Ioach. Ieremievici lingă judecătorie.

--- Citiiți și abonați ---

„Lupta“

Foaia muncitorilor socialdemocrați romîni din Bucovina.

Un an 2 cor. În România 3 cor.

Redacția și administrația: Cernăuți, Strada

==== Trei mei Nr. 12 L (Bucovina). ====

„Cuvinte adevărate.“

Sub titlul acesta a apărut în ediția „Lupta“ o cîrtică scrisă de tovarășa Dr. Tatiana Grigorovici, care se ocupă de întreținerea ce este „Lupta de clasă“. Fie-care muncitor e dator să citească cîrticica aceasta. Se poate procura de la redacția „Lupta“, strada Treimei 12 L. 10 bucăți 60 de bani, o bocată 6 bani.